

Bondekonen og væddeløb.

Godt skuldret, tænker Anna, da hun ser sidste nats drøm nedfældet på papir. Over en kop kaffe vil hun se om hun så kan identificere nattens kragetæer. Hun sætter sig godt til rette i lænestolen med benene på skamlen, briller på næsen og så dykker hun ind i den orientalske historie. Med undren tænker hun, har jeg virkelig drømt det her.

”Da drengen var allermest opgivende og helt uden for rækkevidde, har hesten smøget sig ud af den altomfavnende menneskemængde og trukket sig ind i en sidegade. Da drengen retter sig op fra sin omtumlethed og ser sig omkring, bliver han om ikke endnu værre til mode. Her lige for hans fødder foregår der hestevæddeløb. Her er der næsten kun mænd, heste og så drenge som en slags ryttere. Gaden munder ud i en bar aflagt plads, hvor der i sandet er sat markeringer som baneafgrænsning og som mål for enden af et fladt stykke ørken. Han måler hestene med øjnene, og selv om han ikke har stor forstand på heste, synes han at de deltagende heste er i overvældende fin stand, veltrænede og vant til den slags løb, men ikke så adrætte som hans makker. Han mærker at hesten drages mod de andre i flokken. Den tripper i løbets retning, hestens ører og næsebor vibrerer. Over alt på denne plads lugter det sødligt af hest og menneskesved. Det er som om man næsten ikke kan trække vejret i denne skæretunge luft.

En af de finere klædte beduiner kommer løbende mod dem og gør fagter i luften i retning af at de er velkomne til at deltage i løbet. Drengen ryster energisk på hovedet, modsat hesten som slår voldsomt med hovedet. Det er lige før den går på bagbenene føler drengen. Manden slår ud med armene og baner dermed en fri passage for hesten. Den følger opfordringen, manden kommer helt tæt på og han leder hesten i retning af den ventende gruppe af væddeløbsdeltagere. Drengen formår ikke at styre hesten i en anden retning.

Dette her scenarie overgår hans forstand. Han føler sig i orkanens øje, og fornemmer at det nu gælder om at klamre sig til manken med de sidste kræfter og lade hesten klare resten. Han får den tanke, at de ikke har betalt startgebyr eller hvad sådan noget hedder. De er da på forhånd diskvalificeret, for han kender intet til løbsregler, intet til væddeløb, absolut intet. Men måske er det ikke så indviklet som han tror. Desuden kan han jo slet ikke vide noget om sådan noget her, når han har tabt sin hukommelse. En ting er sikkert, ilde til mode det er han.

Der er vist ikke mange af tilskuerne som tiltror dette umage par mange chancer. Det gør han nu heller ikke selv. Alle med undtagelse af drengen er klar til denne fight. Ud af øjenkrogen ser drengen en voldsom artikuleren, og nærmest tumultagtige tilstande ved startteltet, hvor mange pengesedler febrilsk skifter hænder. Folk satser i sidste øjeblik på hestene. Nu vælter en voldsom sultfornemmelse sig op gennem mave og mellemgulv, hvordan må hesten ikke have det. Han nusser den blidt bag ørerne og visker den noget i øret. De andre ryttere studerer ham oppe fra og ned, som om de ville sige, hvad har du at gøre her, eller af banen med dig. De fleste er ældre og ser ud til at have prøvet det mange gange. De har flotte farverige dragter på, og hjelm, briller og pisk i hånden. Han har ikke engang en sadel eller noget seletøj. Sulten driver ham på randen af en besvimelse. Han må se totalt sølle ud i sammenligning med beduinernes drengeryttere i fuld galla og klar til kamp.

Bondekonen og væddeløb.

Nu er der igen ved at være faldet ro over gemytterne ved starttellet. Det var som om alle var ved at finde deres pladser, såvel dem på sidelinjen og dem på banen. Det måtte være midt på dagen, solen stod højt og det var usigelig varmt. Nu lød der også musik et sted fra. En besynderlig slags musik. Det var mere støj end noget andet. Hvis bare ikke hestene blev urolige af dette, men måske var det kutyme her. Det var trommer og trompeter, nærmest som til et krigsangreb. Men hvad vidste han om krig. Nu begyndte sågar nogle at vifte med flag ude på sidelinjen. Det var flag som matchede de farver rytterne havde i deres dragter. Denne sport var ikke at sammenligne med knoldfodbold på en ujævn plæne, hvor man var heldig hvis der var mere end en lille håndfuld tilskuere. Her var mange øjne rettet mod skuespillet ude i den stegende sol, og han var helt uforvarende landet midt i det hele.

Drengen tænkte nu kun på om ikke denne cirkus-forestilling snart kunne blive overstået, og alt igen være ved det gamle. Men hvad var det nu lige det gamle var. Tænk at man kunne have det sådan helt bundløs inde i ens hoved. Hans hoved var nærmere som en sump, hvor der stak små totter op, men der var ingen forbindelse mellem dem, små totter af bevidsthed, små totter af noget kendt, små totter af et levet liv. Men det her var også liv, en anden slags liv, men han vidste aldeles ikke hvordan dette fjendtlige virvar og uvante mylder havde forbindelse til ham. Han måtte have åbnet en forkert dør og være trådt ind i en forkert verden af en slags.”